

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

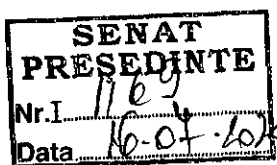
Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.1010A/2020

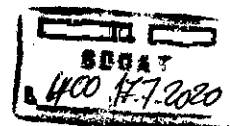
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 4171 / 16 JUL 2020

Domnului

ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

Vicepreședinte al Senatului

16/07/2020

În conformitate cu dispozițiile art.16, alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Guvernul României, referitoare la neconstituționalitatea Legii privind trecerea unor terenuri din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor – Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, în domeniul public al Municipiului Slatina și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Slatina (PL-x 414/2020).

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 4 septembrie 2020 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 30 septembrie 2020.

Vă asigurăm, domnule vicepreședinte al Senatului, de deplina noastră considerație.

Prof.univ.dr. Valer DORNEANU

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 10104/1 2020

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ

NR. 4139 / 16 JUL 2020

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 2020

CP1/961/16.07.2020

Domnului VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

asupra

Legii privind trecerea unor terenuri din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor – Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, în domeniul public al Municipiului Slatina și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Slatina

În data de 29 iunie 2020, Parlamentul României a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, Legea privind trecerea unor terenuri din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor – Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, în domeniul public al Municipiului Slatina și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Slatina.

La alin. (1) al art. 1 din legea dedusă controlului de constituționalitate se prevede: „(1) Se aprobă transmiterea, cu titlu gratuit, a terenurilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege, din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor – Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, în domeniul public al Municipiului Slatina și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Slatina, în vederea realizării obiectivului de

investiții *Construire drum de legătură între zonele industriale, parc industrial și dezvoltare zonă industrială.*”

Prin conținutul său normativ, legea dedusă controlului de constituționalitate contravine dispozițiilor art. 1 alin. (4) și alin. (5), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1), art. 120 alin. (1), art. 136 alin. (4), precum și art. 147 alin. (4) din Constituție, atât din perspectiva transferului interdomenial al bunurilor proprietate publică, cât și din perspectiva constituirii dreptului de administrare, pentru motivele prezentate în cele ce urmează.

1. În ceea ce privește transferul bunurilor aflate în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, potrivit dispozițiilor art. 860 alin. (3) din Codul civil: „Bunurile care formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale potrivit unei legi organice nu pot fi trecute din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale sau invers decât ca urmare a modificării legii organice. În celelalte cazuri, trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers se face în condițiile legii”.

Acest articol conține două teze: prima teză vizează bunurile ce formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului, iar teza a doua are în vedere bunurile aflate în domeniul public al statului, dar care nu fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Bunurile care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice pot fi transferate din proprietatea publică a statului în cea a unităților administrativ-teritoriale în condițiile art. 292 din Codul administrativ. Astfel, art. 292 alin. (1) din Codul administrativ - ce prevede că: „Trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de autoritățile prevăzute la art. 287 lit. a), care au în administrare bunul respectiv, dacă prin lege nu se dispune altfel.” - reprezintă procedura la care face trimitere teza a doua din conținutul art. 860 din Codul civil.

Or, bunurile vizate de legea criticată – imobil-teren în suprafață de 81.999 mp, situat în extravilanul Municipiului Slatina în partea de nord a DJ653 Slatina Milcov

și, respectiv, imobil-teren în suprafață totală de 404.122 mp, situat în extravilanul Municipiului Slatina, în partea de est a Hergheliei Slatina – nu reprezintă bunuri proprietate publică exclusivă.

Bunurile cuprinse în Anexa legii criticate se află, în prezent, în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor – Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Direcția de Creștere Exploatare și Ameliorare a Cabalinelor prin Direcția Silvică Olt – Herghelia Slatina, în temeiul OUG nr. 139/2002 privind desființarea Societății Naționale Cai de Rasă - S.A. Astfel, potrivit art. 3 din acest act normativ: „(1) Se aprobă trecerea fondului funciar aflat în exploatarea Societății Naționale "Cai de Rasă" - S.A. din proprietatea privată a statului și din administrarea Agenției Domeniilor Statului în proprietatea publică a statului. (2) Întregul fond funciar din domeniul public al statului, respectiv fondul funciar prevăzut la alin. (1) și fondul funciar aflat deja în domeniul public al statului, aflat în exploatarea Societății Naționale "Cai de Rasă" - S.A. și evidențiat în anexa nr. 4, trece din administrarea Agenției Domeniilor Statului în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor”.

Precizăm că terenul aferent Hergheliei Slatina poate fi identificat în OUG nr. 139/2002 la poziția 15 din anexa 4, anexă intitulată „Fondul Funciar proprietate publică a statului, aflat în exploatarea Societății Naționale "Cai de Rasă" - S.A., care trece din administrarea Agenției Domeniilor Statului în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor ”.

De asemenea, bunurile ce fac obiectul legii criticate pot fi incluse în categoria nominalizată generic în Anexa 2 la pct. 5 teza finală din Codul administrativ, intitulată: „Lista cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al statului”, cu următorul cuprins: „5. (...) terenurile institutelor și stațiilor de cercetări științifice și ale unităților de învățământ agricol și silvic, destinate cercetării și producerii de semințe și de material săditor din categoriile biologice și de animale de rasă; ”. În privința acestei categorii de bunuri - similar raționamentului realizat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 384/2019 par. 57 referitor la reglementarea anterioară a proprietății publice a statului - nominalizarea în anexa

Codului administrativ nu are semnificația declarării acestora ca obiect exclusiv al proprietății publice. Tot instanța constituțională, prin aceeași decizie, a stabilit că enumerarea din anexă are caracter exemplificativ, iar prin aceasta s-a încercat o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor.

În aceste condiții, având în vedere că bunurile supuse transferului prin legea criticată nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, acestea ar fi trebuit trecute din proprietatea publică a statului în aceea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului Local al Municipiului Slatina, potrivit art. 292 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, procedură la care face trimitere teza a doua a art. 860 din Codul civil.

Astfel, prin nesocotirea dispozițiilor art. 860 din Codul civil coroborat cu art. 292 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ legea criticată a fost adoptată cu încălcarea principiului legalității statuat în art. 1 alin. (5) din Constituție.

Mai mult, nerespectarea procedurii legale și lipsa manifestării de voință a Consiliului Local al Municipiului Slatina atrag și încălcarea art. 120 alin. (1) din Constituție, ce consacră principiul autonomiei locale.

În acord cu jurisprudența constituțională, arhitectura proprietății publice neexclusive se întemeiază pe dispozițiile art. 102 alin. (1) teza finală și ale art. 120 alin. (1) din Constituție. Prin Decizia nr. 384/2019, mai sus citată, se reține că: „[...]Și în situația trecerii bunurilor din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, cu excepția celor care fac obiect exclusiv al proprietății publice, aceasta nu se poate face prin efectul legii, ci, așa cum prevede art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, unitățile administrativ-teritoriale trebuie să facă o cerere în acest sens, adică să-și exprime acordul, acestea fiind obligate să justifice temeinic pentru fiecare caz, în note explicative anexate la inventar, creșterea sau diminuarea patrimoniului, potrivit art. 14 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 53/2002 privind Statutul-cadru al unității administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 27 august 2002”. Prin aceeași decizie, Curtea reține că inexistența acordului unităților

administrativ-teritoriale în ceea ce privește transferul bunurilor în patrimoniul acestora, inclusiv al celor din domeniul public reprezintă o încălcare a principiului constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art. 120 alin. (1) din Constituție.

Deși prin OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ se abrogă procedura transferului de bunuri proprietate publică prevăzută în Legea nr. 213/1998, soluția legislativă cuprinsă în art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 - care prevedea că „trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face [...] prin hotărâre a Guvernului” - a fost preluată de dispozițiile art. 292 alin. (1) din OUG nr. 57/2019, fiind completată cu sintagma „dacă prin lege nu se dispune altfel”.

Din această perspectivă, apreciem că jurisprudența Curții Constituționale se aplică *mutatis mutandis* și în ceea ce privește procedura stabilită în art. 292 alin. (1) din Codul administrativ. Astfel, prin Decizia nr. 537/2019, acest aspect a fost dezlegat chiar de instanța constituțională, în sensul că: „Noua prevedere legală nu poate fi interpretată decât în conformitate cu Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragrafele 37, 41 și 55, respectiv că transferul unui bun, care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se va realiza prin hotărâre a Guvernului.” Mai mult, prin Decizia nr. 384/2019, în par. 55 Curtea Constituțională a reținut că introducerea „posibilității transferului prin lege, care nu poate fi supusă controlului instanțelor de contencios administrativ, ci numai controlului a priori ori a posteriori exercitat de Curtea Constituțională, conduce la inaplicabilitatea art. 52 din Legea fundamentală, într-un domeniu ce ține exclusiv de transferul dreptului de proprietate publică asupra bunurilor, de către Guvern, care exercită conducerea generală a administrației publice”.

Printr-o bogată jurisprudență, instanța constituțională a reținut că legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Or, în măsura în care domeniul de incidență al reglementării este determinat concret, aceasta are

caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, *de plano*, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc. În cazul în care Parlamentul își arogă competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, se încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu.

Totodată, acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități, consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție, și transformarea acesteia în autoritate publică executivă, aspect ce contravine și prevederilor art. 102 alin. (1) din Constituție ce consacră rolul Guvernului.

Dintr-o altă perspectivă, subliniem că există și o jurisprudență constantă prin care s-a statuat interdicția reglementării transferului interdomenial al bunurilor proprietate publică prin lege cu caracter individual. (Decizia nr. 600/2005, Decizia nr. 970/2007, Decizia nr. 494/2013, Decizia nr. 574/2014, Decizia nr. 406/2016, Decizia nr. 118/2018, Decizia nr. 384/2019, Decizia nr. 537/2019, Decizia nr. 538/2019).

De altfel, prin Decizia nr. 538/2019, dar și prin Decizia nr. 537/2019, Curtea Constituțională a admis ca întemeiată și critica privind încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție, deoarece nu au fost respectate „deciziile Curții Constituționale cu privire la interzicerea reglementării prin lege cu privire la un caz determinat, relevantă fiind Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 aprilie 2018. Sunt încălcate, de asemenea, și considerentele de principiu reținute în Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014 și Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, cu privire la încălcarea principiului autonomiei locale și la imposibilitatea constituirii dreptului de administrare concomitent cu acela de proprietate, precum și cele reținute cu privire la situația excepțională în care transferul unui bun din proprietatea publică exclusivă a statului și a unităților administrativ-teritoriale se poate face prin lege organică (a se vedea în acest sens Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragraful 64)”.

Față de această jurisprudență constantă a Curții Constituționale, apreciem că Legea privind trecerea unor terenuri din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor – Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, în domeniul public al Municipiului Slatina și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Slatina contravine și dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție.

2. În ceea ce privește dreptul de administrare, acesta este un drept real corespunzător proprietății publice. Potrivit art. 136 alin. (4) din Constituție: „Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică”, iar potrivit art. 867 din Codul civil: „(1) Dreptul de administrare se constituie prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean sau, după caz, a consiliului local; (2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) controlează modul de exercitare a dreptului de administrare”.

Totodată, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că „dreptul de administrare conferă titularului atributele posesiei, folosinței și dispoziției, însă nu în mod necondiționat, întocmai ca dreptul de proprietate, ci cu respectarea strictă a obligațiilor prevăzute în actul de constituire, precum și a limitelor materiale și juridice ale bunului asupra căruia se constituie; de aici rezultă și inopozabilitatea dreptului de administrare față de autoritățile publice care l-au constituit”. În aceeași decizie, în acord cu principiul *nemo plus juris ad alium transferre potest quam ipso habet*, instanța constituțională a mai reținut că „transferul din proprietatea publică a statului în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, și în administrarea consiliilor județene, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, nu poate echivala cu operațiunea juridică de constituire a dreptului real de administrare, dat fiind faptul că unitățile administrativ-teritoriale nu pot avea calitatea de subiecte ale dreptului de administrare, întrucât ele sunt chiar titularele dreptului de proprietate publică. Mai mult, transmitând însuși dreptul de proprietate publică către unitatea administrativ-teritorială, statul nu poate constitui, în același timp și dreptul de administrare în favoarea autorităților administrației publice locale, întrucât nu mai este titularul dreptului de proprietate publică corespunzător, pe care

tocmai l-a transmis". (Decizia nr. 1/2014 și Decizia nr. 384/2019)

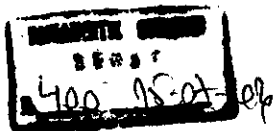
Aplicând aceste considerente jurisprudențiale la soluția legislativă criticată, rezultă că terenurile trec din proprietatea publică a statului în cea a Municipiului Slatina, motiv pentru care statul nu poate constitui simultan și un drept de administrare, întrucât, după transmitere, nu mai este proprietarul bunurilor respective. În consecință, un drept de administrare asupra unor bunuri ce se vor afla, după transfer, în domeniul public al Municipiului Slatina va trebui constituit potrivit dispozițiilor art. 867 alin. (1) din Codul civil, prin hotărâre a Consiliului Local al Municipiului Slatina. Pentru aceste motive, soluția legislativă adoptată de Parlament contravine dispozițiilor art. 136 alin. (4) din Legea fundamentală, ce consacră la nivel constituțional modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică.

În concluzie, legea dedusă controlului de constituționalitate a fost adoptată cu încălcarea principiului separației și echilibrului puterilor în stat, a principiului legalității, a principiului autonomiei locale și a regimului proprietății publice, precum și cu nesocotirea rolului constituțional al Parlamentului, al Guvernului, dar și celui al Curții Constituționale.

În considerarea argumentelor expuse, vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că Legea privind trecerea unor terenuri din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor – Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, în domeniul public al Municipiului Slatina și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Slatina este neconstituțională în ansamblul său.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS WERNER IOHANNIS

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 4074 / 14 JUL 2020

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

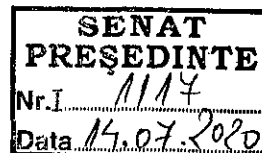
Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.970A/2020

Domnului

ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

Vicepreședinte al Senatului

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Guvernul României, referitoare la neconstituționalitatea Legii privind trecerea unor terenuri din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor – Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, în domeniul public al Municipiului Slatina și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Slatina (PL-x 414/2020).

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 4 septembrie 2020 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 30 septembrie 2020.

Vă asigurăm, domnule Vicepreședinte, de deplina noastră considerație.

Președinte,

Prof.univ.dr. **Văclav DOBNEANU**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 92PA/2020

CABINET PRIM-MINISTRU

INTRARE NR. 5/3367

IEȘIRE

Data 13.07.2020

Guvernul României
Prim-ministru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ

NR. 3969 / 13 JUL 2020

București

Domnului Președinte al Curții Constituționale a României
Prof. univ. dr. Valer Dorneanu

În temeiul art.146 lit.a) din Constituția României, republicată, și al art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **Guvernul României formulează prezenta sesizare în vederea exercitării controlului prealabil de constituționalitate referitor la Legea privind trecerea unor terenuri din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor – Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, în domeniul public al Municipiului Slatina și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Slatina (Pl-x 414/2020).**

Urmare promovării soluțiilor legislative preconizate poate fi afectată, în mod ireparabil, proprietatea publică a statului. În acest context statul, din patrimoniul căruia sunt transferate respectivele bunuri, suferă o semnificativă pierdere patrimonială, diminuându-se proprietatea publică a acestuia garantată de art.136 alin.(2) din Constituția României. Atragem atenția asupra necesității existenței cerinței de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor ce au ca finalitate, diminuarea proprietății publice a statului și scopul urmărit, context în care este necesară completarea Expunerii de motive cu mențiuni suplimentare în acest sens.

Raportat la operațiunea de transfer al dreptului de proprietate este necesară clarificarea regimului juridic al bunurilor în cauză, în sensul dacă acestea fac parte din proprietatea publică exclusivă a statului sau nu. Practic, sunt două ipoteze de transfer al dreptului de proprietate:

a)- cazul bunurilor care au fost declarate, prin lege organică, ca fiind obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale: acestea vor putea fi transferate din domeniul public al statului în cel al UAT-urilor (și invers) printr-o lege organică. Astfel, în ipoteza în care bunul ce face obiectul transferului propus este de interes public național și se regăsește în Anexa nr. 2 la O.U.G. nr. 57/2019, transferul acestuia din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale poate opera numai prin lege.

b)- cazul celorlalte bunuri care aparțin domeniului public și care nu sunt declarate prin lege de interes național: acestea vor putea fi transferate din domeniul

public al statului în cel al UAT-urilor (și invers) în condițiile art. 292 alin. (1) din cuprinsul Codului administrativ potrivit căruia: „Trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de autoritățile prevăzute la art. 287 lit. a), care au în administrare bunul respectiv, dacă prin lege nu se dispune altfel”. Practic, transferul bunurilor este posibil prin Hotărâre a Guvernului în condițiile art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, doar în măsura în care bunul vizat nu este declarat prin lege de interes național și își pierde interesul public național. Or, în această situație, promovarea demersului legislativ poate crea premisele încălcării *principiului separației puterilor în stat* garantat de art. 1 alin.(4) din Constituția României.

Prin urmare, este necesară o clarificare cu privire la regimul juridic al bunului respectiv în vederea aplicării uneia dintre soluțiile de mai sus.

În cuprinsul Deciziei C.C.R. nr.1/2014, în ceea ce privește *modalitatea de constituire a unui drept de administrare* în favoarea autorităților administrației publice locale, instanța constituțională a statuat în sensul următor: „... potrivit art. 867 din Codul civil, dreptul de administrare se constituie, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, prin acte administrative cu caracter individual, de încredințare a bunurilor proprietate publică regiilor autonome sau, după caz, autorităților administrației publice centrale sau locale și altor instituții publice de interes național, județean sau local, autoritățile care îl constituie având și dreptul de a controla modul în care este exercitat dreptul de administrare de către titularul său. În acest context, Curtea remarcă, cu titlu particular, și faptul că dreptul de administrare conferă titularului atributele posesiei, folosinței și dispoziției, însă nu în mod necondiționat, întocmai ca dreptul de proprietate, ci cu respectarea strictă a obligațiilor prevăzute în actul de constituire, precum și a limitelor materiale și juridice ale bunului asupra căruia se constituie; de aici rezultă și inopozabilitatea dreptului de administrare față de autoritățile publice care l-au constituit. Având în vedere aceste caractere juridice ale dreptului de administrare, Curtea reține că transferul reglementat de legea criticată, din proprietatea publică a statului în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, și în administrarea consiliilor județene, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, nu poate echivala cu operațiunea juridică de constituire a dreptului real de administrare, dat fiind faptul că unitățile administrativ-teritoriale nu pot avea calitatea de subiecte ale dreptului de administrare, întrucât ele sunt chiar titularile dreptului de proprietate publică. Mai mult, transmitând însuși dreptul de proprietate publică către unitatea administrativ-teritorială, statul nu poate constitui, în același timp și dreptul de administrare în favoarea autorităților administrației publice locale, întrucât nu mai este titularul dreptului de proprietate publică corespunzător, pe care tocmai l-a transmis... Pentru toate aceste considerente, Curtea reține că modalitatea de constituire a unui drept de administrare asupra bunurilor proprietate publică,

supuse transferului interdomenial, în condițiile legii criticate, este incompatibilă cu noțiunea și caracterele juridice ale dreptului real de administrare, corespunzător dreptului de proprietate publică, și, pe cale de consecință, contravine dispozițiilor art. 136 alin. (4) din Legea fundamentală, care consacră la nivel constituțional modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică”.

Având în vedere obiectul de reglementare al prezentei legi, în ceea ce privește modalitatea de constituire a unui drept de administrare în favoarea Consiliului Local Slatina, sunt aplicabile cele învederate mai sus, reținute de instanța de contencios constituțional în cuprinsul Deciziei nr.1/2014. Astfel, soluția normativă în cauză este de natură a afecta art.136 alin.(4) din corpul Legii Fundamentale.

În lipsa unei documentații justificative care să susțină operațiunile juridice preconizate prin demersul legislativ, în speță fiind vorba de hotărârea autorității publice locale în vederea garantării *principiului autonomiei locale* consacrat de art.120 din Constituție, de Extrasul de Carte Funciară necesar pentru actele translativ de proprietate conform art.46 alin.(2) lit.i) din Legea nr.7/1996, soluțiile legislative preconizate pot crea premisele încălcării *principiului respectării Constituției și a supremației legii* garantat de art.1 alin.(5) din Constituție.

Față de motivele mai sus prezentate, vă rugăm să admiteți sesizarea de neconstituționalitate.

Cu deosebită considerație,

PRIME MINISTRU

LUDOVIC ORBAN

